

مبارزه برای حقوق اجتماعی

ما به چیزی که جلوی چشمانمان در حال رخ دادن میدهد و عادی جلوه داده می شود، عادت نمی کنیم: شرایط این روزها بهتر نمی شوند، رنج و مرگ استثنا حساب نمی شود. بلکه اینها، زندگی و روزمرگی کسانی که به این کشور تعلق ندارند و یا تلاش به اینجا رسیدن را دارند شکل می دهند. آنها تحقیر می شوند، به رویشان تف انداخته می شود و مورد ضرب و شتم قرار می گیرند. همبستگی صدها هزار نفر لگد مال می شود. به ما با بی اعتمادی نگاه می شود. آنها سیم خاردار و فنس می کشند تا جلوی ورودمان را بگیرند، ما را اخراج می کنند تا ناپدید شویم. اما ما اینجا هستیم، می مانیم، امیدها و آرزوهایمان را داریم. ما زنده ایم "welcome united".

خاطره ها از همیشه تازه ترند.

ما تسلیم نمی شویم، ما تابستان 2015 را به خاطر می آوریم که صدها هزار نفر مرز های اروپا را گشودند. چراکه آنها متوقف شدنی نبودند. آنها به راهشان ادامه دادند و حرکتشان را برای رسیدن آغاز کردند. چون اراده ی آنها به کسی اجازه ی متوقف کردنشان را نداد. آنها به حرکت در آمده بودند. راه می رفتند تا برسند. از ایستگاه قطار "بوداپست" تا مرز "اتریش". "آزادی حرکت" دیگر برایشان تنها یک خواسته نبود. حرکت، خود آزادی اش را به دست آورده بود. برای حق داشتن، حضور داشتن، حمایت شدن، کمک گرفتن و آینده داشتن. "مارچ امید" "march of hope" "یک واقعه ی به یاد ماندنی در تاریخ مبارزات برای حق مهاجرت و پناهنجویی است.

امروز هم همچنان ما بسیاریم. همچنان هم اینجا هستیم، شاید حتی بیشتر هم شده باشیم. ما روزانه می کوشیم تا در مقابل بی عدالتی سیستم حاضر مقاومت کنیم. اعتراض های کوچک و بزرگ جزوی از زندگی روزمره مان شده است. امید های 2015 مان هنوز از دست نرفته است. امید هایی که به شکل اعمال همبستگی هزاران نفر در آلمان و ما بقی اروپا ظاهر شد. ما به مبارزه برای حق حضور پناهنجویان و مهاجران ادامه می دهیم و از همین طریق برای حق حضور خود.

ما حمایت روزانه فراهم می کنیم. ما از خود بر علیه احزاب راست گرای پوپولیست نو و نازی های قدیم دفاع می کنیم. ما با کسانی که آمده اند می ایستیم. ما خود کسانی که آمده اند هستیم welcome united .

از همبستگی در سیاست

تغییر سیاست فعلی برای پناهنجویان و مهاجران ضروری است و جایی برای چانه زدن ندارد. این سلوک مرکزی فعالیت سیاسی ما است و خواهد ماند. این در مقابله با سیاستمداران هم صدق می کند.

برای حق رفت و آمد آزادانه و توقف مرگ !

مرگ در دریای مدیترانه باید همین الان متوقف شود. جایی برای بحث ندارد.

ما از قبول عادی جلوه دادن مرگ و رنج مردم در این مرز خون خوار سر باز می زنیم. کسی که در این مرز غرق می شود به قتل رسیده است!

با فراهم کردن هواپیما و کشتی، می توان از مرگ هزاران نفر در مسیر سفر به اروپا جلوگیری کرد، ولی در عوض حاکمان، حامیان و مددکاران را مورد مواخذه قرار می دهند. ما خواستار دگرگونی سیاست مهاجرت فعلی اروپایییم! برای مسیر مهاجرت امن، آزادی حرکت و یک اروپای خوش آمد گو!

برای حق اقامت ؛ توقف وحشت

در سالهای اخیر صدها هزار موفق به رسیدن به آلمان شدند، اما صدها از هزاران نفر هنوز نمیدانند که میتوانند بمانند یا نه. بدون حق اقامت به جای اینکه بتوانند شروع به ساخت یک زندگی نو بکنند باید با نا امنی بلا تکلیفی و ترس مواجه شوند. این همچنین قابل اضافه کردن است که لازم نیست ما به عنوان زن تحقیر و خشونت را تجربه کنیم. یا خانواده های بیشماری که از هم پاشیده اند باید بتوانند دوباره باهم زندگی کنند. ما از همه کسانی که در تصمیم گیری های سیاسی مشارکت دارند در اسرع وقت خواستار خط مشی شفاف در

مسیر : حق اقامت بی قید و شرط و پایان اخراج مهاجرین هستیم. هر کس که در اینجاست متعلق به اینجاست و میماند !

برای حق همبستگی و شکستن سکوت !

قانون برای اشخاص مختلف بر اساس محل تولد شان تبعیض قائل میشود. ما را بر همان اساس طبقه میکند: کسانی که چشم انداز خوبی برای اقامت دارند و کسانی که چشم انداز خوبی برای اقامت ندارند. کشور ها به عنوان امن نیمه امن یا نا امن جلو داده میشوند و بزرگ ترین قربانی این طبقه بندی ها اقلیتها، روما یا کسانی هستند که با "هنجار (اجتماعی)" همگام نیستند که بعد از راد شدن به ماریپچ انتظار فرستاده میشوند. ما در سدد گسترش نوعی از همبستگی هستیم که بر اساس زادگاه اشخاص بین شان تبعیض قائل نشود.

برای داشتن حقوق مساوی و توقف نژاد پرستی!

جامه ما نه فقط از دو سال قبل بلکه از قرن ها پیش یک مجموعه از اشخاص و فرهنگ های گوناگون و متنوع بوده. چه کسی امروز در زادگاه اجدادش زندگی میکند؟ یا چه کسی در محل سکونتش کار میکند؟ انسان همیشه در رفت و آمد بوده است , پس بهانه برای نابرابری حقوق نیست, حال خواه کسی از یونان, مقدونیه, سوریه, نیجریه, مارکو یا بادن_ ووترزبرگ آمده باشد, خواه مساله ی سکونت, آموزش, کار , حمل و نقل یا مراقبتهای پزشکی در میان باشد. حقوق اجتماعی و سیاسی باید برای تمام کسانی که اینجا هستند از همان ابتدا یکسان باشد.

برای حق اقامت : بیایید یک نقطه ی پایان برای بی عدالتی جهانی بگذاریم.

از قرن ها پیش بعضی کشور ها منابع دیگر کشور ها را به تاراج برده اند. از منابع طبیعی تا برده داری گرفته تا کار های مخوف و حکومت های فاسد. ثروت غرب بر بهره کشی و محروم سازی بنا شده و اروپا هنوز هم به صادر کردن شکل سیاسی واگیر دار و درنده ی کاپیتالیسم ادامه میدهد, نظامی که همه روزه عده ای را به کام مرگ میکشد. مردم به اروپا میگریزند چون همه چیز شان را از دست داده اند و میخواهند جانشان را نجات دهند. ما خواستار حقوق مساوی, تمامیت فیزیکی, شادی و آینده برای همه هستیم و نه تنها در غرب. هیچ کس نمیخواهد مجبور به فرار شود!

صدای ما به حساب می آید!

یک هفته قبل از انتخابات سراسری, ما چهره هامان را نشان میدهم. همه ی ما، متحد در خیابان های برلین، ما میخواهیم برای صدا ها و داستان هایی که معمولاً شنیده نمیشوند و باید شنیده بمانند، فضا بسازیم. حتی در کمپین انتخاباتی برای "عدالت اجتماعی" این داستانشما به به سختی شنیده میشوند, کم نیست تعداد کسانی که هنوز حق رای ندارند. ما میگوییم:!

Welcome united

وقتی ما به خیابان ها رفتیم میخواهیم زیاد باشیم. هرکسی که به خوبی و همبستگی اهمیت میدهد باید بیرون بیاید. هرکسی که بیشتر از این نمیتواند دفن شدن یاد مردمی را: که در شرایط بدبختانه هستند یا برای زجر کشیدن یا مردن در مرزهای اروپا ترک شدند را تحمل کند، باید خارج شود. ما به خوبی میدانیم، که بسیاری سالها برای آینده ی خود جنگیده اند. حال زمان آن فرا رسیده که یکصدا فریاد کنیم. ما بیشتر از آنچه که فکر میکنیم هستیم. ما متحد میاییم.

برای همین ما شما را به اقدامات غیر متمرکز و جلسات محلی در نزدیکی سالگرد مارچ امید که در دوم سپتامبر ۲۰۱۷ شروع میشود, در شهر یا روستا یا منطقه ی خودتان تشویق میکنیم.

خلاق باشید.

ما در ۱۶ سپتامبر در برلین خواستار یک تظاهرات سراسری هستیم , با پیوستن به یک راهپیمایی بزرگ برای حقوق برابر همبستگی و مشارکت اجتماعی با ما همگام شوید .
خوش آمدید برای اتحاد. ما متحد میشویم.